

PROGRAM BOGAT, DISCUȚII APRINSE

Teatrul Național din Craiova: Elena Gurgulescu și Valeriu Dogaru în „Nu sînt Turnul Eiffel”

1. Excepțională organizare. Animație deosebită în jurul evenimentului. Multă și bună propagandă: firme luminoase, panouri, programe și afișe pretutindeni: în gară, la toate locurile de afișaj, în magazine, pe estradele restaurantelor, în camerele de hotel, pe cutiile poștale, la tutungerii...

2. Ideea confruntării prietenești, a conlucrării între colective și a schimbului de experiență a căpătat viață. După un program foarte încărcat (trei și patru reprezentații pe zi) târziu, pînă după miezul nopții, discuții pasionante între participanți și juriu. Caracterul profesional al dezbaterilor — la care au participat, pe lângă membrii juriului și creatorii spectacolelor, directorii și secretarii literari, critici și actori din diverse teatre — iată unul dintre cele mai importante cîștiguri ale întîlnirii de la Craiova.

3. Colectivele din Reșița și Petroșani, în simțitor progres. Realism viguros și expresiv în arta spectacolelor. Acuratețe, respectul textului, strădania pentru punerea în lumină fără denaturări, fără îngroșări a ideilor, omogenitate; încercarea de a impune un stil de joc sobru, sincer, simplu, despovărat de clișee. Într-un cuvînt profesionalism. Au demonstrat-o la Reșița *Transplantarea inimii necunoscute* și *Micul infern* (regia Ioana Ottescu, scenografia Al. Olian), interpretările actoricești remarcabile: Tanța Lache Albuleanu, Ninon Florescu, Grigore Alexandrescu, George Urlică, Gheorghe Vilceanu, Ludmila Ursache, Zeno Balint. De reținut, la piesa lui Mirodan, un decor foarte frumos (Helmuth Stürmer), intenția regizorului Eugen Vancea (împreună cu interpretul Mircea Ipate Mareș) de a sublinia substratul afectiv al piesei, fondul ei de melancolie și de meditație gravă, existent dincolo de aparente, dincolo de aforisme și paradoxuri, de strălucirea unor replici. La Petroșani, în versiunea îngrijită a aceleiași piese (regia Marcel Șoma), două compoziții actoricești deosebite (Titorel Pătrașcu în Socrate și Elisabeta Belba în Mara), și un protagonist degajat și simplu: Costin Iliescu. În aceeași regie

(scenografia Aurel Florea), *Dona Juana* de Radu Stanca. Un spectacol care n-a atins pe tot parcursul său nota caracteristică de straniu și sfîșietoare tristețe, de amară poezie, pe care le presupune evoluția eroilor, dar în care actorii: Ruxandra Petru, Paulina Codreanu, Marcel Popa, Mihai Clita și Florin Plaur, au jucat sincer, firesc și au înfățișat limpede ideea fundamentală a textului.

4. Teatrul din Constanța e demn să aspire la un loc de frunte în mișcarea teatrală a țării; dispune de forțe actoricești capabile să dea relief și strălucire, să valorifice partituri dificile. A demonstrat-o mai mult decît convingător (după un mai vechi *Travesti* în regia lui Ion Maximilian) cu spectacolul *Săgetătorul* de Ion Omescu, în viziunea originală și lucidă a tînarului regizor Geo Bechet. Modernă fără ostentație, ritmată, tensionată, cu imagini de o teatralitate violentă, frumoasă și sugestivă, montarea constanțeană a strălucit prin jocul strîns, sobru și simplu al actorilor Sandu Simionică, Ileana Ploscaru, Romel Stănciugel, Emiț Sassu, Lucian Iancu, Mircea Constantinescu-Govora. Un exemplu de fericită colaborare între regizor și scenograf (Mircea Nicolau), de înțelegere a unui text istoric, în spiritul și esența sa contemporană.

5. Profil artistic viguros pe un repertoriu în exclusivitate național: Teatrul „Al. Davila” din Pitești. *Arcul de triumf* (regia Const. Dinischiotu) și *Mesterul Manole* (regia Marietta Sadova), două realizări care au marcat în cadrul Festivalului procesul sănătos de închegare a bunei echipe piteștene; preocupare avizată în ce privește profesionalismul actului artistic: actori disponibili la o gamă variată de roluri, Teatrul se întemeiază pe o înțelegere clară a textelor, pe puterea lor emoțională, fără artificii scenice, fără modernizări excesive. Spectacole

Papil Panduru (Uiteazul) și Ion Pavlescu (Sfetcicul) în „Uiteazul” de Paul Anghel

Leni Pințea-Homeag, Constantin Sassu, Valeriu Dogaru și Ileana Sandu în „Al patrulea anotimp” de Horia Lovinescu

sobre, armonioase, conducind actorii spre un joc degajat, sincer, firesc, lipsit de ostentație. Și-au reafirmat frumoasele lor calități: Dem. Niculescu, Eftimie Popovici, Ștefan Moisescu, Constantin Zărnescu, Mihaela Dumbravă, Dora Cherteș, Ion Foțsa, Julieta Strimbeanu, Radu Coriolan, Ileana Foțsa, Ricardo Colberti; tinerii Vistian Roman, Traian Pirlog, Petre Tanasievici ș.a.

6. Interesant și deosebit de valoros proces de înnoire al bătrânei scene craiovene. Un colectiv foarte bun, cu actori maturi, cunoscuți și apreciați, mereu completat cu tineri și talenți absolvenți. O meritorie încercare de a transplanta pe filonul tradiției cuceririle artei moderne. Naționalul craiovean a încheiat strălucit competiția cu: *Nu sint Turnul Eiffel*, mult discutatul, lăudatul, medaliatul spectacol, ieșit din comun prin toate componentele sale; excepționalul decor al lui Viorel Penișoară; Stegaru, interpretările tinerilor Elena Gurgulescu și Valeriu Dogaru precum și cu recentul spectacol *Uiteazul* de Paul Anghel, ambele regizate de Valeriu Moisescu. Atât primul, dar mai ales al doilea spectacol, demonstrează calitatea profesională atinsă de acest regizor (mai puțin evidentă la București, în montarea aceleiași piese) a cărui debordantă și strălucitoare fantezie a fost stăpinită, pusă să slujească admirabil ideea și conținutul, cuvântul și spiritul unui text. *Uiteazul* a impresionat prin amploarea dezbaterii, prin imaginea monumentală de o simplitate cuceritoare, aerată și gravă a montării, la care au concurat toți factorii: decorul, (cel mai frumos decor din Festival — Mihai Tofan), interpretarea subtilă și nuanțată de Ion Pavlescu, Sfetcicului; prezența tumultuoasă

a lui Papil Panduru (Mihai Viteazul); apariția dramatică a Ancăi Ledunca în Maica Teofana. Versiunea craioveană a tinărului regizor Octavian Greavu la *Al patrulea anotimp*, de Horia Lovinescu, nu a lăsat aceeași impresie deosebită; aceasta, pentru că regizorul a suprasolicitat, cu mijloace tehnice derizorii, ideea obsesiei trecutului în conștiința eroilor. Spectacolul a ocolit vulgaritatea, dar nu a adăugat nimic prin interpretare intențiilor autorului. Totuși, savuroasă compoziția Madelenei Nedeianu; sinceră interpretarea lui Constantin Sassu; notabilă prezența actriței Leni Pințea Homeag. Acestea au făcut ca spectacolul să se urmărească cu atenție.

7. Surprize în recitaluri: Tudor Gheorghe, de la Naționalul craiovean. Un trubadur modern, acompaniindu-se la gitară, recitând și cântând balade populare oltenești. Sensibil și candid, a emoționat cu *După melci*, a lui Ion Barbu. O rară distincție de simțire, de cuget. Ideea și expresia au fost două lucruri inseparabile. Un alt nume, Vasile Prisăcaru de la Teatrul din Petroșani, cu *Scrisoarea a IU-a* de Eminescu, a atins, după opinia juriului, performanța și seducția celorlalte mai buni recitatori.

8. Seară de seară, la spectacole, reprezentanții forurilor locale de partid și de stat! Grijă și căldura cu care au fost înconjuțați oaspeții, reușita organizării, în general, îndreptățește aspirația oltenilor de a găzdui pe viitor o acțiune republicană, un final de competiție, în care să se evidențieze dezvoltarea creației autohtone.

Valeria Ducea